

че най-правилното и приходоносно използване фондовитъ земи ще стане, като се запазят последнитъ въ цели комплекси, каквито сж и да се почне тѣхната кооперативна обработка отъ нуждающитъ се малоимотни земеделци отъ селото.

Отрадно е, че нуждата отъ задружна обработка на фондовитъ земи е дошла и нашата посестрима Врачанската земеделска камара, както е видно отъ изложението ѝ до Почитаемото Министерство на Земеделието и държавн. имоти.

Буди, обаче, недоумение тѣхния новъ терминъ: **Обществени земеделски стопанства.**

Ако тия стопанства се образуваха само отъ фондови земи, тогава добре. Бихме приели названието. Но когато въ своето изложение тѣ допускатъ и присъединяването къмъ общественитъ фондови земи и земитъ на малоимотнитъ и имотни земеделци съ правото и да се отказватъ при известно положение, ние не знамъ какъвъ смисълъ има това наименуване: **Обществени земеделски стопанства.**

Най-сетне, една организация за производство, трѣбва да изразява не толкова формата на притежанието, отколкото начина на производството. И тукъ много по-умѣтно би било, ако ли тя носеше названието: **Земеделско производителна кооперация, или трудово земеделска кооперация, а не обществено земеделско стопанство.**

Вижда се, обаче, че Врачанската земеделска камара, поради нѣкои свои особени съображения, систематически е отбѣгвала въ своето изложение да поменава думата „Кооперация“, за да не я обвинятъ, може би, че тя въ тоя си починъ, подражава на Плѣвенската Земеделска камара.

Както и дае. Напълно схващайки, че по пѣтя на дребното и разпокъсано стопанисване на фондовитъ земи, безъ необходимия инвентаръ, безъ по-дълга привързаностъ къмъ земята, безъ желание за трайно подобрене на последната, резултата ще бжде твърде малкъ и отъ день на день все повече и повече обезсърдителенъ, убедени отъ друга страна, че най-пригодната бждаща форма за тѣхното стопанисване ще бжде кооперативната, ние мислимъ, че организацията на фондовитъ земи за въ бждеще трѣбва да бжде следната:

Всички фондови земи въ дадено селище, следъ надлежната бонификация, влизать, споредъ съответната своя стойностъ, като дѣловъ капиталъ въ една поземлена кооперативна общностъ, въ която всѣкой фондъ запазва своето количество декари земя.

Тая поземелна общностъ се отдава за срокъ отъ 10—15 години изключително на малоимотни земеделски стопани отъ селото, които обикновено се приематъ по градация на тѣхната малоимотностъ и морални качества, като се спазва броя на желающитъ такива, че най-малко на влѣзлия въ кооперативата да се падатъ отъ 15—30 докара земя, съобразно го-